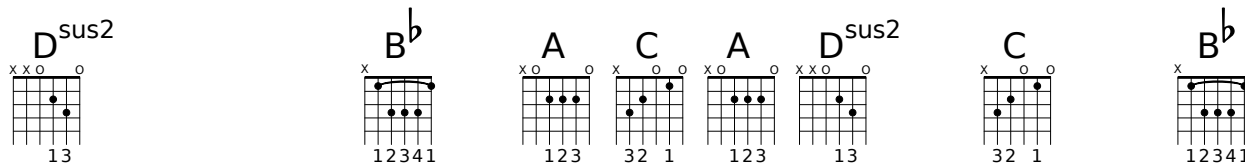

Píseň slunce

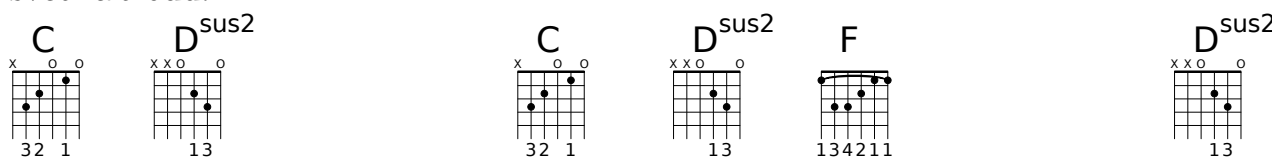
Puřák 2011

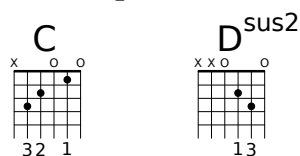
Ref. 1. Sí-la slun - ce v nás, spá-lí kaž-dou hráz, tak ser-vi o-ko-vy a z pout
Sí-la slun - ce v nás, spá-lí kaž-dou hráz, zlý rád přetrhej, jsi přec

smíš vyplout. 1. Ať příboj v našich žilách nará-ží na břeh a v řečiš - ti srdcí tep
svět-la troud.

hřmí. A ví-tr z pólů zběh, nám chří-pí dá dech, by z kostí kamenných a z hlín plamen

dých nám ži-vot do dní.

Ref. 2. Síla slunce v nás spálí každou hráz,
tak servi okovy a z pout smíš vyplout.
Svíce svobodná v duši plane nám,
zlý rád přetrhej, jsi přec světla troud.

2. Z paží pučí síla, hlas soví ve vlasech,
když moudrý svit noci svět zří.
Na vlčích instinktech, jež dní zbrousil běh,
do ctností spletených, co z líc s láskou svých
nový život smí vzít.

Intermezzo

Ref. 3. Síla slunce v nás spálí každou hráz,
tak servi okovy a z pout smíš vyplout.
Svíce svobodná, Inis Mona,
tak dej světu jas, než vezme jej čas.

3. Když zlo dědictví spílá a chví se v kořenech,
chcem krajinu krví svou ctít.
Zavřít koloběh — těl splín padne v mech
a prach přikryje sněh. My jdeme v paprscích
s ním život dál žít.

Intermezzo